

Džizoku 1

- manželky buddhistických kněží. Fenomén, kterým je Japonsko v buddhistickém světě unikátní. Drtivá většina buddhistických institucí v celé Asii totiž zachovává tradiční celibátní charakter praxe svých duchovních, pouze v Japonsku došlo z určitých důvodů k zajímavému jevu, kdy přes 90 procent duchovních žije ve svazku manželském, přestože formálně se takřka všechny buddhistické denominace stále hlásí k celibátní tradici. Tento paradox vytváří mnoho problémů, otřásajících samotnými základy jednotlivých sekt, a já bych se rád ve své práci pokusil o jejich ozřejmení a seznámení s přístupy vedení sekt k jejich řešení.

Úvodem své práce bych však nejprve rád nastínil, co mě vedlo k volbě tohoto tématu. Důvody byly dva: osobní zkušenost s pobytem v buddhistickém chrámu a následná snaha pochopit některé skutečnosti, a potom také snaha osvětlit tento doposud nepříliš zkoumaný aspekt současného japonského buddhismu. Nejprve vysvětlím důvod první, vycházející z osobní zkušenosti.

Koncem devadesátých let se mi poštěstilo, po několikaleté praxi zenového buddhismu v tradici školy Sótó v Čechách, obdržet nabídku od jistého kněze této denominace pokračovat ve své praxi v jeho chrámu. Pozvání jsem nadšeně přijal, a ve své fantazii, podporované občasnými výroky onoho kněze, jsem spřádal představu kláštera, jsoucího sice, jak kněz rád zdůrazňoval, uprostřed velkého města, ale zároveň na vrcholku hory, jež ční "vysoko nad iluzemi a strastmi tohoto světa"... Neznalý faktů o zdegenerovanosti současného japonského buddhismu jsem již předem takřka fyzicky cítil silnou duchovní atmosféru, vytvořenou desítkami v klášteře meditujícími mnichy, a těšil se, že strávím rok či dva ze svého života smysluplným způsobem... a možná dojdu i k onomu v knihách popisovanému "prozření" a pochopení smyslu a podstaty života.